Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Casino de la Floresta

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca:	Vallès Occidental
Lloc/Adreça:	Carrer del Casino, número 15
Emplaçament	La Floresta

Coordenades:

Latitud:	41.443247650246
Longitud:	2.0724855
UTM Est (X):	422519
UTM Nord (Y):	4588379

Classificació

Número de fitxa	08205 - 468
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Neoclàssic Noucentisme
Segle	XX
Any	1933
Autoria de l'element:	Lluís Colomer Ballot
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	BCIL
Observacions protecció:	BCIL 10160-I (Aprovació definitiva comissió urbanisme: 30/04/2008 i publicació al DOGC: 10/12/2008). Revisió del Pla Especial de Protecció de Patrimoni Arquitectònic 2008. Fitxa A-54.
Data aprovació:	dc., 30/04/2008 - 12:00
Número inventari	IPA-27914
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Lúdic/Cultural
Titularitat	Pública

Titular:	Ajuntament de Sant Cugat del Vallès
Autoria de la fitxa	Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa:	ds., 02/12/2023 - 10:32
Autoria de la darrera revisió:	Claudia Arruga. Comissió d'Història de la Floresta // Oficina de Patrimoni Cultural
Data de la darrera revisió:	dc., 21/01/2026 - 11:40

Descripció

Edifici d'ús recreatiu construït sobre un túnel Núm. 5 dels Ferrocarrils de la Generalitat. D'estil noucentista de tendència neoclàssica, fou projectat el 1929 per l'arquitecte Lluís Colomer Ballot. Consta d'un cos principal, de planta irregular i amb tres pisos d'alçada que aprofiten un desnivell del terreny sobre el túnel, més un gran pati porticat, de planta rectangular, que tenia la funció de pista de ball.

La façana principal, al carrer Casino, és molt senzilla i només consta d'una planta. Presenta una composició simètrica amb la porta d'entrada al centre, de fusta i vidre, i rematada amb arc carpanell. A cada costat té un gran finestral, també amb arc carpanell, i amb porticons de persiana. Aquesta façana està rematada amb una senzilla motllura enllistonada i amb un ràfec amb caps de biga. El coronament és una balustrada de peces de morter modelat que, a la part central, té una pèrgola corresponent a l'ampli espai terrassat de la part superior. A la part dreta del terrat hi ha el cos d'escala.

La façana oposada (que dona vers el pati interior, al sud) consta de tres plantes. A diferència de la façana nord, fou projectada amb la intenció de dotar l'edifici d'una certa monumentalitat. Presenta una composició perfectament simètrica, dividida en tres franges verticals mitjançant pilars rectangulars, amb unes àmplies obertures entremig que ofereixen lluminositat a l'interior. La façana ha estat concebuda com una gran galeria de tres pisos, amb les obertures rematades amb arcs carpanells. Cada arc se sustenta amb columnes d'ordre toscà i compta, a la base, amb una balustrada d'estil neoclàssic. La façana està rematada amb una balustrada entre pilastres, ja que l'espai superior és ocupat per la terrassa amb pèrgola.

Les façanes laterals tornen a tenir una disposició senzilla, amb obertures similars a les de la façana nord. En el seu moment totes les finestres havien estat decorades amb vidrieres emplomades de colors.

Al sud de l'edifici principal s'estén un ampli pati porticat entorn de la pista de ball. És format per una galeria perimetral a dos nivells amb columnes toscanes sobre pilastres. Aquestes galeries feien de llotja quan se celebraven els balls.

Segons la Revisió del Pla Especial de Protecció de Patrimoni Arquitectònic 2008: "*Aquest edifici, concebut per a ser centre recreatiu i cultural, és un dels més bells i representatius del conjunt d'edificis que, dins l'estil neoclàssic influenciat per l'Exposició Universal de 1929, foren bastits pel constructor barceloní Gaietà Tarruell a la Floresta*".

Història

L'any 1929, Tarruell va demanar un primer permís per construir el casino, que també havia de tenir una pista de ball i una balustrada de pedra artificial sobre el túnel dels Ferrocarrils. El 1930 va demanar novament un permís amb esmenes del projecte original signat per l'arquitecte Lluís Colomer Ballot. Colomer va ser autor també dels projectes de l'edifici d'habitatges d'estil noucentista del carrer Topazi

número 23 (al barri de Gràcia de Barcelona), o del xalet modernista de Can Valentí a Montcada i Reixac, entre d'altres. L'edifici que va projectar a la Floresta era d'estil neoclàssic, influenciat per l'arquitectura de l'Exposició Universal que s'havia fet recentment a Barcelona l'any 1929.

Amb el nom de "Gran Casino de la Floresta" es va inaugurar aquest edifici, el 21 de maig de 1933 amb la presència de Lluís Companys, aleshores president del Parlament de Catalunya. Va ser un centre recreatiu i cultural pels estiuejants associats de la Colònia la Floresta Pearson. Tenia un bar-restaurant, sala de jocs, una sala d'usos múltiples i una gran pista de ball a l'aire lliure. Fins a l'any 1953 el Casino va ser gestionat per una Junta directiva presidida pel mateix Tarruell. El 1953 Tarruell lloga el Casino a l'Associació de Propietaris de la Floresta Pearson que, a través de la seva Comissió de Festes, s'encarrega de la programació d'activitats fins a la mort del propietari el desembre de 1956. L'any 1957 es crea l'Agrupació Recreativa Amics del Casino (ARAC) que a partir de 1960 es trasllada a l'edifici de l'antiga pista de bitlles del barri. Des d'aleshores es va fer càrrec de l'edifici l'entitat Càritas, amb mossèn Eduard al capdavant, primer capellà de l'església Nostra Senyora de Montserrat. Neix el "Casal Familiar Parroquial" que oferia activitats obertes a tot el veïnat. L'any 1976 passen a gestionar el Casal de manera assembleària un grup de gent jove que s'havia establert al barri, representants dels canvis polítics, socials i culturals que s'havien començat a viure al llarg de tota la dècada (moviment hippy, fi de la dictadura, etc.) Durant uns anys, el Casal es va convertir en referència de la contracultura del moment i el seu escenari va ser testimoni de concerts multitudinaris. La manca de recursos i la irrupció de les drogues va provocar el seu tancament l'any 1982. El 1983 l'edifici va ser adquirit per l'Ajuntament de Sant Cugat per la quantitat d'11 milions de pessetes. Va romandre tancat fins al 22 de juliol de 2010 quan, després d'una rehabilitació integral, es torna a obrir com a Centre Cívic Casino la Floresta.

Cayetano Tarruell i Forgues (1871-1956), natural de Cervera, constructor i empresari, després de fer fortuna a l'Havana, Cuba, en el sector de la construcció, torna a Barcelona on realitza una sèrie d'inversions entre les quals destaquen les promocions immobiliàries a la incipient Colònia la Floresta Pearson dels anys 20 i 30. Tarruell, de la mà d'importants arquitectes de l'època, és el responsable de la urbanització de tot un sector del barri de la Floresta conegut com a Colònia Tarruell.

L’actual barri de la Floresta té el seu origen com a colònia d’estiueig el gener de 1919, quan un grup de propietaris va decidir anomenar oficialment el lloc “Colònia la Floresta Pearson” i crear l’Associació de Propietaris la Floresta Pearson.

Prèviament, a finals del segle XlX, les dues masies originàries de la zona, Can Busquets i Can Llobet, van veure com els seus conreus de vinya van ser afectats per la plaga de la fil·loxera. Aquests terrenys no es van tornar a replantar i es van posar a la venda per destinar-los a la urbanització, ja que la zona coincidia amb el recorregut del futur ferrocarril elèctric que havia començat a construir-se a partir de 1912 per connectar Barcelona amb el Vallès.

Els primers anys de l’antiga colònia van estar destinats principalment a aconseguir millorar la comunicació amb Barcelona, fet que va succeir el 9 d’agost de 1925 quan es va obrir al públic el Baixador de la Floresta Pearson. L’arribada d’inversors s’evidencia en la figura de Cayetano Tarruell i Forgues, promotor de molts habitatges, dos blocs de pisos i un centre d’oci, el Gran Casino Tarruell, inaugurat el 21 de maig de 1933.

Durant les dècades del 40 i 50 la Floresta va ampliar l’oferta d’esbarjo d’estiueig amb la inauguració de la piscina i la "bolera" i, a més a més, es van aconseguir alguns serveis bàsics com l’aigua corrent, més enllumenat públic, l’ampliació de l’estació dels ferrocarrils, etc. Per altra banda, el 1951 es va posar la primera pedra de l’església de Nostra Senyora de Montserrat, que es va beneir deu anys més tard, que juntament amb la Capella de Sant Pere inaugurada l’any 1931 completen els espais de culte del barri.

De mica en mica, el creixement de la població permanent provinent de la immigració d’altres regions va anar canviant el perfil social de la Floresta. La colònia d’estiueig va deixant pas al barri. En conseqüència,

la dècada dels 60 veu la creació de moltes entitats associades a l'esport, l'escoltisme i l'esbarjo en general. En paral·lel, l'any 1967 es va inaugurar la carretera de Vallvidrera, llargament reclamada, que millorà la connexió en vehicle rodat, i l'any 1969, la primera escola pública.

Els anys 70, la Floresta es va transformar en un referent per a molta gent jove que trobà la possibilitat d'experimentar els canvis d'hàbits socials i culturals que defineixen aquesta època. La conversió del Casino Tarruell en casal autogestionat, escenari de concerts multitudinaris de música i diferents expressions artístiques, és el símbol d'aquells anys. (Text de Claudia Arruga - Comissió d'Història de la Floresta).

Bibliografia

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Catàleg de Sant Cugat. Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. 2008.

Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya.

Enllaços d'interès:

El Casino La Floresta (Consulta: 2-12-2023)
Tot Sant Cugat (Consulta: 2-12-2023)
El Cugatenc (Consulta: 2-12-2023)

Ajuntament de Sant Cugat
Casino
DEA

Ajuntament de Sant Cugat
Casino
DEA